

1876, 155. 2) приведу, привожу: (Гавазн) на края сѣ го извели, Извели, щѣт го посѣкѣт. *Л. Д. 23, 45—46.* Извели я при царь-тъ. *Л. Д. 1875, 157.* Тая стѣлаба извеждаше на палатскитѣ чярдаци. *Х. II, 38.* Пѣтътъ що си уловилъ, сынко, не ще да та изведе на добро. *Зк. 48.*

Извѣстникъ *с. м. 1)* вѣстникъ: Перестия извѣстникъ (—псменния гълабъ). *Л. Д. 1875, 77. 2)* газета: Четохте ли извѣстникътъ? *Цанковъ. 134.*

Извѣстъ *с. ж.* указъ: Отъ цар-отъ извѣстъ е дошла: „Кой има синъ да прате, Кой нема, самъ си да доди. *М. 86.*

Извѣстѣ *м. св. Извѣстѣвамъ* *м. дл.* извѣщу, извѣщаю; увѣдомлю, увѣдомляю: Ще си завардимъ да извѣстимъ, какво си тѣ скришно шюшнагъ. *Л. Д. 1874, 245.* Двамата му прѣтеле извѣстиха му, че нѣмаше вѣке врагове въ шумака. *Р. А. 176.* В' четъ избраннъ мене прѣхж мѣстны пѣтеки да с' извѣстятъ. *Гн. 36.* **Извѣстѣ** *са Извѣстѣвамъ* *са освѣдомлюсь, освѣдомляюсь:* И азъ намыслихъ да испытамъ то да ся извѣстѣ за състояніе-то и ряда на училище-то въ Горовѣй. *Л. Д. 1869, 138.* **Извѣстѣване** *с. с.* извѣстіе: Вѣрно ли е туй известѣване? *Цанковъ. 134.*

Извѣтрѣ *м. св. Извѣтрѣвамъ Извѣтрювамъ* *Цанк. м. дл.* вивѣтрюсь, вивѣтриваюсь; испарюсь, испаряюсь; пропаду, пропадаю: И така и малка-та влагыца извѣтрява и растенія-та изгарятъ. *Л. Д. 1872, 235.* Извѣтрѣлъ му умъ-тъ. Сир. полудѣлъ, подивѣлъ. *Ч. 164.* Сичкото мѣсто извѣтрѣ, като слѣдъ пожаръ или чума. Да поживѣше тамъ Янкель оште десетъ години, извѣтряваше и сичкото войводство. *Тб. 91.* Ные оставямы не часове, нъ и цѣлы години да извѣтривать, безъ да поработимъ нѣщо за нашия напрѣдѣкъ. *Л. Д. 1871, 153.* „Почякайте и азъ да ви послужа съ ока вино“ рѣче третій, и извѣтра. *Зк. 68.*

Изветхѣ *м. св. Изветхѣвамъ Изветхѣвамъ* *м. дл.* обветшаю, ветшаю. *Цанковъ.*

Извѣтъ *с. м.* предлогъ: Тая лудъ постѣпѣжъ Грьц. патриархия прави подъ извѣтъ, зашто-то Българе-ти не склонявали да ставатъ грьцкы робе. *Л. Д. 1873, 288.*

Извѣхнѣ *м. св. Извѣхнамъ Извѣхнувамъ* *м. дл.* увяну, увядаю: Учены-ты момчета още си не дорасты и вѣчь сѣ заприличали на извѣхнѣлы и пожлѣтѣлы старцы. *Л. Д. 1869, 202.* Когы боснякъ извѣна, И азъ ся, Добре, уженихъ. *Пк. 92.* Румѣнъ ми шицъ извѣналъ бѣше! *Гн. 32.* Красное лѣто скоро прой-дѣ, Шума зелена вѣки извѣна. *Гн. 36.* **Извѣхнѣлость** *с. ж.* увяда-